

[Justitsministeren.]

Bygningen nu bragtes til Udførelse. Samtidig var Arkitekten blevet færdig med Udarbejdelsen af Projektet, og Planen blev ligeledes godkendt af Bygningsraadet. I April 1942 bemyndigede Justitsministeriet herefter Arkitekten til at foranstalte Byggearbejderne udført. De Ejendomme, der var eksproprieret til Tilvejebringelse af Byggegrund, blev dog først rømmet i Maj Maaned, hvorefter Nedrivningen kunde paabegyndes. Senere har man imidlertid ikke kunnet komme videre med Opførelsen af Bygningen, da Justitsministeriet ikke har kunnet faa tildeelt det nødvendige Kvantum Cement. Ministeriet har rettet en Henvendelse til Handelsministeriet herom, men har endnu ikke opnaaet noget Resultat heraf. Justitsministeriet er enig i, at det er uheldigt, at Arbejdet endnu ikke har kunnet komme i Gang, navnlig da Bevilling dertil for længst er meddelt, og vil bestræbe sig for, saa hurtigt som overhovedet gør, at faa Bygningen opført.

Det ærede Medlem Hr. Rager har opfordret mig til at tage Spørgsmaalet op om Ændring af Regelen i Færdselslovens § 11 om Højreforkørselsret eller rettere Vigepligt over for den Trafik, der kommer fra højre Side. Det ærede Medlem har henvist til, at der, efter alle saglige Undersøgelser, til Højreførsel hører Venstreforkørselsret, og at dette Standpunkt skulde være accepteret som det sagligt rigtige den eneste Gang, en Kommission har haft Lejlighed til at undersøge Spørgsmaalet.

Det ærede Medlem Hr. Ragers Udtalelser har været mig noget overraskende, navnlig hans Opfordring til mig om at sætte mig ind i Kommissionsbetænkningen fra 1930 eller 1931. I denne Betænkning, som jeg meget vel kender, og som er afgivet i Maj 1930 af det af Justitsministeriet den 19. Oktober 1927 nedsatte Færdselsudvalg, har man ganske rigtigt diskuteret Spørgsmaalet: Højre- eller Venstreforkørselsret, men hele Færdselsudvalget gik imod Venstreforkørselsretten, og de 7 af Udvalgets 8 Medlemmer gjorde dette, idet de lagde afgørende Vægt paa de Faremomenter, som Venstreforkørselsretten vilde medføre. Kun eet Medlem vilde foretrække Venstreforkørselsretten, men mente, at Overgangsvanskelighederne vilde blive saa store, at den ikke burde søges gennemført. Det er altsaa ikke rigtigt, at Kommissionen ansaa Venstreforkørselsretten som den sagligt rigtige og kun veg tilbage fra den paa Grund af Overgangsvanskelighederne.

I den Betænkning, der i 1938 er blevet

afgivet af det af Justitsministeriet den 12. September 1935 nedsatte 2det Færdselsudvalg har Spørgsmaalet ikke været diskuteret, men Udvalget har i sit Færdselsforslag i § 31 optaget den nugældende Regel om Vigepligt for den fra højre kommende Færdsel. Man kan utvivlsomt gaa ud fra, at der har været Enighed blandt Udvalgets Medlemmer om, at der ikke var Grund til Ændring af denne Regel.

Jeg kan herefter ikke love det ærede Medlem Hr. Rager at tage Spørgsmaalet op til særlig Undersøgelse. Men selvfølgelig vil Spørgsmaalet kunne diskuteres, og dette vil kunne ske, naar engang et eventuelt nyt Færdselslovsforslag forelægges Rigsdagen. Jeg finder imidlertid Anledning til at henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at Spørgsmaalet er diskuteret i Færdselslovsbetænkningen af 1930, og at det i den gældende Færdselslov er løst i Overensstemmelse med det Resultat, som denne Kommission er kommet til.

Ministeren for offentlige Arbejder (Gunnar Larsen): Jeg skal have den Ære at besvare forskellige Forespørgsler, som ærede Medlemmer har rettet til mig under Finanslovbehandlingen.

Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro har fremdraget Spørgsmaalet om den Jord, der beslæglægges ved forskellige offentlige Foranstaltninger, specielt af Vejvæsenet. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at baade Hensynet til de enkelte Lodsejere og nationaløkonomiske Hensyn, ikke mindst under de forhaandenværende Forhold, taler for, at man ikke i større Omfang end nødvendigt beslæglægger dyrket Jord til Vejenes Udbygning. I Modsætning til det ærede Medlem er jeg imidlertid af den Opfattelse, at der her ikke er noget at bebrejde Vejmyndighederne, hverken de lokale Vejmyndigheder, som forestaar Projekteringen — og det vil navnlig sige Amtsraad og Sogneraad — eller Ministeriets Vejkontor; jeg tror tværtimod, at alle disse Myndigheder fuldt ud er opmærksomme paa Problemet. Jeg forstaar meget vel, at Afgivelse af Jord i mange Tilfælde kan være smertelig for dem, det gaar ud over, men naar Samfundets og ikke mindst Landbrugets Interesser kræver bedre Trafikbindelser, saaledes at det bestaaende Vejnet maa forbedres, er visse Jordafstaaelser uundgaaelige.

Det Arbejde, som det ærede Medlem specielt fremdrog, Vejforlægningen ved Bjerre, udføres af Amtsraadet som Beskæftigelsesarbejde med Tilskud fra Arbejdsmini-